

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: X, nar. X, státní příslušnost X, bytem X, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2021, č.j. MV-28980-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2021, č.j. MV-28980-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 1. 2021, č.j. OAM-44671-16/ZM-2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím bylo porušeno ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (ustanovení § 2

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

odst. 4 správního řádu); dále porušil ustanovení § 50 odst. 2 a 3 téhož zákona, jelikož nezjistil všechny rozhodné skutečnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a proto nelze považovat dle žalobce rozhodnutí za přesvědčivé; dále porušil ustanovení § 50 odst. 4 téhož zákona, neboť nepřihlížel pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo; a rovněž porušil ustanovení § 52 téhož zákona, neboť žalovaný neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci.

- [3] V prvním žalobním bodu žalobce namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu. Uvedl, že důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nebyl oprávněn podat žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu, že sice dne 14. 8. 2020, kdy bylo podání učiněno, disponoval dosud platnou zaměstnaneckou kartou do 31. 10. 2020, nicméně s ohledem na ukončení stávajícího pracovního poměru u společnosti M-PROT STAV spol. s r.o. ke dni 10. 6. 2019, tato zaměstnanecká karta 60. den od ukončení pracovního poměru zanikla. Uvedl, že odeslal správnímu orgánu dodatek, ve kterém uváděl, že k zaměstnavateli FALTOMSTAV s.r.o. nastoupil dne 10. 6. 2019, bezprostředně poté, co byl novým zaměstnavatelem zpraven o tom, že obdržel souhlas s jeho zaměstnáváním. Doplnil, že k tomuto podepsal tehdy budoucímu zaměstnavateli plnou moc. Z toho důvodu pak ke své žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty doložil pracovní smlouvu se zaměstnavatelem FALTOMSTAV s.r.o. Dále uvedl, že tento zaměstnavatel za něj pravidelně odváděl povinné zálohy na VZP a PSSZ. Namítal, že při podání žádosti tak vycházel z předpokladu, že disponuje platným oprávněním k pobytu.
- [4] Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal, že žalovaný dospěl k nesprávnému právnímu závěru, neboť neposoudil jeho případ dostatečně individuálně. Namítal, že žalovaný nezohlednil celkovou situaci v České republice a skutečnost, kdy a jakým způsobem byl žalobci ukončen jeho dosavadní zaměstnanecký poměr u zaměstnavatele M-PROT STAV spol. s r.o. a současně, zda žalobce mohl a měl vědět, že zaměstnavatel FALTOMSTAV s.r.o., kterému v dobré víře udělil plnou moc, nesplnil podmínky zákona o pobytu cizinců. Uvedl, že není v jeho možnostech kontrolovat postup zaměstnavatele, zda vůči žalobci a státním orgánům plní své závazky. Dále namítal, že jeho zaměstnanecký poměr nelze kvalifikovat jako nelegální zaměstnávání, jak učinil žalovaný, neboť disponoval platným oprávněním k pobytu, měl platnou funkční kartu VZP a zaměstnavatel za něj v požadované výši hradil povinné odvody.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí s tím, že s ohledem na shodnost žalobních a odvolacích námitek odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyloučily následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Žalobce pobýval na území České republiky na základě zaměstnanecké karty s platností od 1. 11. 2018 do 31. 10. 2020, která mu byla vydána pro zaměstnávání na volném pracovním místě (93130) – Dělníci v oblasti výstavby budov u zaměstnavatele M-Prot Stav, spol. s r.o., které bylo součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.
- [8] Dne 14. 8. 2020 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, ke které doložil pracovní smlouvu ze dne 30. 6. 2019, uzavřenou se společností FALTOMSTAV, s.r.o.

- [9] Usnesením ze dne 26. 1. 2021, č.j. OAM-44671-16/ZM/2020, správní orgán I. stupně řízení o žádosti žalobce zastavil podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.
- [10] V odůvodnění tohoto usnesení správní orgán uvedl, že zjistil, že zaměstnavatel žalobce, společnost M-Prot Stav spol. s r.o., oznámil Krajské pobočce Úřadu práce České republiky v Praze, že pracovní poměr žalobce byl ukončen ke dni 10. 6. 2019. Ode dne následujícího po dni, ke kterému byl pracovněprávní vztah ukončen, počala žalobci plynout 60 denní doba uvedená v ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců k podání žádosti o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle ustanovení § 42g odst. 7 téhož zákona. Tato doba uplynula dne 9. 8. 2019, přičemž žalobce žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele nepodal. Platnost zaměstnanecké karty žalobce tak zanikla ke dni 31. 7. 2019. Uvedl, že zaměstnanecká karta byla žalobci vydána a prodlužována pouze pro jediného zaměstnavatele a jediný pracovněprávní vztah, přičemž jej neopravňovala k výkonu práce pro jiného zaměstnavatele nebo na jiné pracovní pozici u téhož zaměstnavatele. Rovněž pak žalobce neprokázal, že by byl osobou uvedenou v ustanovení § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, tj. že by k výkonu závislé práce nepotřeboval povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou nebo modrou kartu.
- [11] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 11. 2. 2021 odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [12] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 4. 2021, č.j. MV-28980-4/SO-2021, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [13] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zopakoval, že platnost zaměstnanecké karty žalobce zanikla ke dni 31. 7. 2019. K posouzení veřejného zájmu a legality odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 5A 298/2010-48. K námitkám žalobce ohledně zjevné právní nepřípustnosti žádosti uvedl, že správní orgán I. stupně dospěl ke svému závěru na základě tiskopisu žádosti, náležitostí žádosti, skutečností mu známých z jeho úřední činnosti a výpisu z Informačního systému cizinců. Uvedl, že zákon o pobytu cizinců stanoví, že zaměstnanecká karta je vázána na konkrétní pracovní pozici, u konkrétního zaměstnavatele, přičemž k zániku její platnosti s ohledem na ustanovení § 63 odst. 1 předmětného zákona dojde uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončí pracovní poměr, ke kterému mu byla zaměstnanecká karta vydána. Zároveň dle žalovaného z konstrukce zákona o pobytu cizinců a zákona o zaměstnanosti vyplývá, že pokud by žalobce vykonával závislou činnost pro zaměstnavatele, ke kterému by mu nebyla vydána zaměstnanecká karta, či nebyl udělen souhlas, dopouštěl by se nelegální práce. Z žádosti a náležitostí tedy vyplynulo, že žalobce žádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve chvíli, kdy již k tomuto nebyl oprávněn, neboť již nebyl držitelem platné zaměstnanecké karty, protože tato pozbyla platnosti. K tomu doplnil, že veškeré náležitosti žádosti jsou součástí žádosti samotné.
- [14] Dále žalovaný uvedl, že informace získané z výpisu z Informačního systému cizinců a ze sdělení úřadu práce, ve kterém bylo uvedeno datum ukončení pracovního poměru žalobce, nejsou novými skutečnostmi, ale pouze ověřují údaje uvedené v žádosti žalobce a ověřují jeho pobytový status, se kterým vstupuje do řízení o žádosti. Žádosti žalobce tak nešlo s ohledem na zákon o pobytu cizinců vyhovět, a proto se v podstatě jednalo o zjevně

právně nepřípustnou žádost. A to z toho důvodu, že bylo požadováno něco, co nebylo fakticky ani právně možné, tj. prodloužit platnost zaměstnanecké karty, která jako povolení k dlouhodobému pobytu byla zrušena.

- [15] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [16] Žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [17] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [18] Podle ustanovení § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *„Zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.“*
- [19] Podle ustanovení § 63 odst. 1 téhož zákona: *„Platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.“*
- [20] Podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. d) téhož zákona: *„Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.“*
- [21] Soud nejprve obecně uvádí, že zaměstnanecká karta je druh povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, jehož účelem je zaměstnání. Zaměstnanecká karta se vždy váže ke konkrétní pracovní pozici, na kterou byla vydána, u konkrétního zaměstnavatele. Z ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že jestliže držitel zaměstnanecké karty skončil poslední pracovněprávní vztah, pro který byla jeho zaměstnanecká karta vydána (nebo pro který mu byl udělen souhlas), tak tento si může ještě v době 60 dnů po skončení tohoto pracovněprávního vztahu najít nové zaměstnání a oznámit Ministerstvu vnitra změnu zaměstnavatele nebo pracovního zařazení. Pokud však cizinec tento úkon do 60 dnů neoznámí, resp. to za něj na základě plné moci neučiní jeho případný nový zaměstnavatel, tak platnost jeho zaměstnanecké karty uplynutím 60. dne

zanikne. Pokud by cizinec takovou změnu včas oznámil v uvedené době, pak by platnost vydané zaměstnanecké karty zanikla jen v případě, že by nebyly splněny zákonné podmínky pro takovou změnu.

- [22] Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty s platností od 1. 11. 2018 do 31. 10. 2018, která mu byla vydána na pro zaměstnávání na volném pracovním místě (93130) – Dělníci v oblasti výstavby budov u zaměstnavatele M-Prot Stav, spol. s r.o., které bylo součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Dne 14. 8. 2020 pak žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti této zaměstnanecké karty, ke které však doložil pracovní smlouvu ze dne 30. 6. 2019, uzavřenou se společností FALTOMSTAV, s.r.o. Správní orgán I. stupně pak v průběhu řízení zjistil, že původní zaměstnavatel žalobce oznámil Krajské pobočce Úřadu práce České republiky v Praze, že pracovní poměr žalobce byl ukončen ke dni 10. 6. 2019.
- [23] V souladu s ustanovením § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců tak od tohoto dne začala žalobci běžet 60 denní doba k podání žádosti o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle ustanovení § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Žádná žádost však Ministerstvu vnitra v této době doručena nebyla.
- [24] Žalobce v této souvislosti namítal, že udělil svému budoucímu zaměstnavateli plnou moc k vyřízení souhlasu s jeho zaměstnáváním, přičemž nebylo v jeho moci zkontrolovat, zda postup jeho budoucího zaměstnavatele byl v souladu se zákonem. Soud tuto žalobní námitku neshledal důvodnou, jelikož to byl žalobce jako cizinec, komu byla vydána zaměstnanecká karta. V souvislosti s tímto statutem tedy žalobci vznikla práva, ale i povinnosti. Dle soudu je pak argument, že žalobce nemohl kontrolovat postup svého budoucího zaměstnavatele zcela nepřipadný, neboť tak nepochybně mohl učinit, a to jednak jako zaměstnanec (např. dotazem na svého vedoucího zaměstnance), jednak jako zmocnitel vůči svému zmocněnci. Příp. mohl žalobce kontaktovat s dotazem přímo příslušné pracoviště Ministerstva vnitra.
- [25] K argumentu, že zaměstnavatel žalobce za něj odváděl povinné zálohy na VZP a na PSSZ soud uvádí, že tato skutečnost nedokládá to, že budoucí zaměstnavatel žalobce za něj v době uvedené v ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podal žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty, ale dokládá pouze to, že zaměstnavatel plnil své povinnosti vůči příslušným orgánům státní správy v daných oblastech.
- [26] Soud rovněž nedospěl k závěru, že by žalovaný neposoudil případ žalobce dostatečně individuálně. Za dané situace vůbec nebylo možné zohlednit celkovou situaci na trhu práce v České republice a skutečnost, kdy a jakým způsobem byl žalobci ukončen jeho dosavadní zaměstnanecký poměr. Tyto skutečnosti by byly dle soudu relevantní právě v řízení o souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty, které však vůbec v daném případě nebylo vedeno.
- [27] K námitce, že jeho zaměstnanecký poměr nelze kvalifikovat jako nelegální zaměstnávání, soud uvádí, že žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nebyla zamítnuta z toho důvodu, že by žalobce vykonával nelegální práci [srov. ustanovení § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců], ale řízení o této žádosti bylo zastaveno z toho důvodu, že v době, kdy byla žádost podána, již žalobce nedisponoval platnou zaměstnaneckou kartou, neboť tato v souladu s ustanovením § 63 odst. 1 zákona o pobytu

cizinců již dříve zanikla. Obecně však lze na argument žalovaného, že z konstrukce zákona o pobytu cizinců a zákona o zaměstnanosti vyplývá, že pokud by účastník řízení vykonával závislou činnost pro zaměstnavatele, ke kterému by mu nebyla vydána zaměstnanecká karta, či nebyl udělen souhlas, dopouštěl by se nelegální práce, přistoupit.

[28] Soud tak dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně správně řízení o žádosti žalobce zastavil podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy již neměl platnou zaměstnaneckou kartu, neboť ta v mezidobí zanikla (pozbyla platnosti). Žalobce tak svou žádostí fakticky požadoval něco, co nebylo fakticky ani právně možné – tj. prodloužit dobu platnosti zaměstnanecké karty, která jako povolení k dlouhodobému pobytu již dříve zanikla.

[29] Z uvedených důvodů proto soud neshledal důvodnými ani námitky uvedené v prvním žalobním bodu (nedostatečné zjištění skutkového stavu) ani v žalobním bodu druhém (nesprávný právní závěr).

[30] Co se týče namítaného porušení několika ustanovení správního řádu, žalobce k tomu žádné konkrétní tvrzení neuváděl. Uvedené námitky (srov. bod [2] tohoto rozsudku) jsou pouze obecného rázu bez vazby na konkrétní okolnosti posuzovaného případu. Žalobce je přitom v rámci formulace žalobních bodů povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58). Obsah žalobních bodů a kvalita jejich odůvodnění pak do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí správního soudu. Správní soud je totiž uplatněnými žalobními body (důvody) vázán. Specifikoval-li žalobce pochybení žalovaného, příp. správního orgánu I. stupně tak, jak uvedl v žalobě, tak soud dospěl po přezkoumání těchto rozhodnutí k závěru, že:

- ustanovení § 3 správního řádu nebylo porušeno, neboť skutkový stav věci byl zjištěn dle soudu řádně a v dostatečném rozsahu pro aplikaci ustanovení § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců;
- ustanovení § 50 odst. 2 a 3 správního řádu taktéž nebylo porušeno, když veškeré okolnosti byly zjištěny, proč soud neshledal napadené rozhodnutí nepřesvědčivým;
- ustanovení § 50 odst. 4 téhož zákona rovněž nebylo porušeno, jelikož žalovaný přihlížel ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo;
- ustanovení § 52 správního řádu také nebylo v řízení porušeno, neboť soudu není zřejmé, které další důkazy by byly potřebné ke zjištění skutkového stavu, když žalobce ani žádné takové důkazy nespecifikoval.

[31] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[32] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. dubna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu